

La creació de Setcases

Descripció

Fa molt i molt temps, quan les muntanyes eren salvatges i lliures, vivia una família de ramaders amb set fills. Tots junts cuidaven un ramat d'ovelles i vivien amb molt d'amor i respecte per la natura. El pare de la família era cec, però, a través dels sons i l'olor de la muntanya, sabia orientar-se com ningú. Els fills el seguien i confiaven en els seus consells, ja que ell tenia molta saviesa.

Un dia, la família va decidir aventurar-se muntanya amunt per trobar nous camps on les ovelles poguessin menjar herba fresca. Van caminar i caminar fins que van arribar a un lloc anomenat Pla dels Hospitalets. Allà, van deixar que les ovelles descansessin i mengessin a gust. Els germans gaudien veient les ovelles pasturar i explorant els racons de la muntanya.

De sobte, després d'uns dies, alguna cosa màgica va començar a passar. Del cel començaven a caure petits flocs blancs i suaus. Els germans van mirar amunt amb sorpresa: no havien vist mai la neu! Va ser tan emocionant que van córrer a explicar-ho al pare. El pare, en sentir la notícia, es va posar una mica seriós i els va dir: "Això és la neu. Cobreix tota l'herba i si ens quedem aquí, les nostres ovelles es quedaran sense menjar."

Els germans es van mirar entre ells preocupats, però el pare, sempre savi, els va tranquil·litzar. "Tinc una idea," els va dir amb un somriure. "Heu de baixar muntanya avall fins que trobeu un saüc florit. Allà hi haurà un lloc especial, on podem estar segurs i on hi haurà pastura per a les nostres ovelles."

Així doncs, els set germans, amb les seves ovelles, van començar a baixar muntanya

avall, tot buscant el saüc florit que el pare els havia indicat. Pel camí, van passar per valls, boscos i rierols, tots plens de vida i sorolls que feien volar la imaginació dels germans. Cada un d'ells tenia una tasca: alguns cuidaven les ovelles perquè no es perdessin, d'altres vigilaven el camí, i tots ajudaven al pare, que seguia els seus passos a través dels sons de la natura.

Els germans van aprendre molt durant el camí: van aprendre a treballar junts, a escoltar el seu pare amb respecte i a estimar la natura. Van veure animals que mai havien vist i van sentir el vent fred de la muntanya, però mai van perdre l'esperança de trobar el saüc florit.

Després de molts dies de viatge, quan ja estaven cansats, van arribar a un lloc preciós on la llum del sol era càlida i l'herba, verda i suau. I allà, enmig del paisatge, van veure un saüc amb flors blanques i delicades! Els set germans van saber de seguida que aquell era el lloc que havien estat buscant.

Cada un dels germans va decidir construir una cabana per viure-hi, totes al voltant del saüc florit. Els veïns que passaven per allà aviat es van unir i es van establir també, i així, de mica en mica, va néixer el poble de Setcases, que significa literalment "Set Cases" en record d'aquelles primeres set cabanes.

Des d'aquell dia, els germans i el pare van viure feliços en aquell lloc màgic, envoltats de les seves ovelles, de la natura i de la gent que s'hi va anar afegint amb el temps. Setcases es va convertir en un lloc on tothom era benvingut, i els set germans, ara grans i savis com el seu pare, explicaven aquesta història a tothom qui els volia escoltar.

I així, nens i nenes, és com va néixer el poble de Setcases, un lloc que encara avui recorda l'amor per la natura, la família i la màgia de les muntanyes.